

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4So/10/2013                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 1012200428                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 15.05.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Ida Hanzelová            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:1012200428.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci navrhovateľa Mgr. L. B., bytom U., zast. Janou Molnárovou, bytom Štefánikova 4475/16 Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia odporkyne, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sd/75/2012 - 38 z 20.6.2012, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sd/75/2012 - 38 zo dňa 20. júna 2012 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bolo z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP zrušené rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 22.08.2011, ktorým zamietla žiadosť žalobcu o starobný dôchodok k 15.10.2004.

Proti rozsudku krajského súdu podala odporkyňa odvolanie a žiadala, aby ho odvolací súd zmenil tak, že rozhodnutie napadnuté opravným prostriedkom potvrdí. Odporkyňa v odvolaní uviedla jednak dôvody, ktoré boli obsiahnuté v jej rozhodnutí z 22.08.2011 ako aj v písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhovateľa, a krajský súd sa nimi zaoberal vo svojom rozsudku o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia odporkyne, ako aj dôvody nové, ktoré krajský súd nemohol posudzovať pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia odporkyne.

Spis predložený odvolaciemu súdu neobsahuje vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu odporkyne.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania, vyžiadal si dávkový spis odporkyne, ktorý ku dňu rozhodnutia predložený nebol, preto vychádzal z obsahu súdneho spisu a zo skutkových záverov

krajského súdu uvedených v rozsudku z 20.06.2012, ktoré v zásade odporkyňa nenamietala. Odvolací súd preskúmal rozsudok krajského súdu na základe odvolania, ktoré bolo podané subjektom na to oprávneným (§ 201 O.s.p.), v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), ktoré spĺňa náležitosti vyžadované zákonom (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je takýto opravný prostriedok prípustný (§ 250ja ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p.). Najvyšší súd na prejednanie odvolania nenariadil pojednávanie, pretože v tom nevidel rozpor s verejným záujmom, nepovažoval to za potrebné a dokazovanie nevykonával (§ 250ja ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd, ako súd odvolací, po preskúmaní napadnutého rozsudku jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné. Najvyšší súd preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 v spojení s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p.) rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil na mieste a v čase oznámenom na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu, ktoré si osvojuje ako svoje vlastné tak, ako ho uviedol krajský súd na str. 4 - 10 svojho rozsudku citujúc ustanovenia právnych predpisov, ktoré sa na vec vzťahujú, ako aj skutkové a právne závery, na ktoré odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje a ktoré nepovažuje za spochybnené ani obsahom odvolania odporkyne. Odvolací súd z dôvodov procesnej ekonomiky preto nepovažuje za potrebné zopakovať skutkové a ani právne východiská posúdenia danej veci, ktoré sú účastníkom známe z rozsudku krajského súdu, a ktoré odvolací súd považuje za svoje vlastné.

Na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že právne posúdenie v prejednávanej veci je v súlade s ustálenou judikatúrou najvyššieho súdu vo veciach týkajúcich sa dôchodkových nárokov osôb, ktoré vykonávali podstatnú časť svojho pracovného života v službách ozbrojených síl a zborov, v danom prípade v policajnom zbore. (napr. rozsudok 9So/116/2009, 4So/6/2013, 9So/112/2009 publikovaný ako R 110/2011 Zbierky rozhodnutí súdov SR.

Navrhovateľ aktívnu činnosť v PZ ukončil pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 328/2002 Z.z. a podľa príslušných právnych predpisov mu bol priznaný príspevok za službu, ktorý sa nadobudnutím účinnosti zák. č. 328/2002 Z.z. síce považuje za výsluhový dôchodok, avšak navrhovateľovi nebola podľa uvedeného zákona priznaná žiadna dávka dôchodkového zabezpečenia a preto nie je tým vylúčené ani priznanie nárokov vyplývajúcich z ustanovení § 274 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v zmysle zásady zachovania nárokov, ktoré boli získané aj v predchádzajúcom období, t. j. za účinnosti zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, vrátane zachovania nárokov zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie do 31.12.2023.

Pokiaľ odporkyňa v odvolaní argumentovala tým, že výkon služby v I. kategórii funkcií a zamestnanie v I. pracovnej kategórii nie sú ekvivalentné a nemožno ich stotožniť alebo zamieňať, pričom zákon č. 461/2003 Z.z. s výkonom služby v I. kategórii funkcií preto nespája znížený dôchodkový vek, ako je to v prípade zamestnania v I. pracovnej kategórii (pri civilnom zamestnaní), odvolací súd v prvom rade konštatuje, že argumentácia tohto znenia nie je obsiahnutá v rozhodnutí, ktoré je predmetom preskúmania v prebiehajúcom konaní. Už uvádzaná judikatúra však vo všeobecnosti vychádza z toho, že kategórie funkcií v policajnom zbore zakladali podľa zákona č. 100/1988 Zb. nároky z pracovných kategórií I. a II. a niet zákonného dôvodu, aby tomu inak ani pri posudzovaní nároku podľa § 274 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z.

Podľa § 250k ods. 1 OSP navrhovateľ má právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak trovy mu nevznikli, preto bolo o trovách konania rozhodnuté tak, ako je vo výroku uvedený.

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.